

λεση της οποίας αναβάλλεται, η οποία όμως επηρεάζει αμέσως και ευθέως τη νομική κατάσταση του ενδιαφερομένου, έτσι ώστε να αποτελεί γι' αυτόν βλαπτική πράξη. Στην περίπτωση αυτή ο εν λόγω υπάλληλος έχει έννομο συμφέρον, γεγεννημένο και ενεστώς να ζητήσει τον καθορισμό, εκ των προτέρων, ενός αβεβαίου στοιχείου της καταστάσεώς του.

Αντιστρόφως, ένας υπάλληλος ακόμη εν ενεργεία δεν μπορεί να δικαιολογήσει έννομο συμφέρον γεγεννημένο και ενεστώς για να ζητήσει

την έκδοση αποφάσεως σχετικά με τον διορθωτικό συντελεστή που θα εφαρμοστεί κατά τη μέλλουσα συνταξιοδότησή του λόγω συμπληρώσεως συνταξίμου χρόνου. Πράγματι, ο καθορισμός του συντελεστή αυτού, ο οποίος εξαρτάται, αφενός μεν, από την εκλογή του τόπου κατοικίας του υπαλλήλου μετά τη λήξη της υπηρεσίας του, αφετέρου δε, από τη νομοθεσία που θα ισχύει κατά τον χρόνο της εκκαθάρισεως των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αποφάσεως εκ των προτέρων, η οποία να επηρεάζει αμέσως και ευθέως τη νομική κατάσταση του ενδιαφερομένου.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 12ης Φεβρουαρίου 1992 *

Στην υπόθεση T-6/91,

Fred Pfloeschner, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον G. Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο A. Schmitt, 62, avenue Guillaume,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Joseph Griesmar, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, το παραδεκτό της προσφυγής με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 1990, περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος με την οποία επεδίωκε τον καθορισμό του ύψους των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, διότι στερείται αντικειμένου, καθώς και της φερομένης σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί διατηρήσεως σε 100 του διορθωτικού συντελεστή που θα εφαρμοστεί στη σύνταξη του προσφεύγοντος στην περίπτωση που θα ελάμβανε τη σύνταξή του στην Ελβετία,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, πρόεδρο τμήματος, A. Saggio και X. Γεραρή, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως,

αφού έλαβε υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 16ης Οκτωβρίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Περιστατικά και διαδικασία

- 1 Ο προσφεύγων, Pfoeschner, γεννηθείς το 1928 και ελβετικής ιθαγένειας, διορίστηκε υπάλληλος στην Επιτροπή το 1958, κατά παρέκκλιση της ρήτρας ιθαγένειας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 28, στοιχείο α, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ).
- 2 Στις 18 Ιουλίου 1988, ο διορθωτικός συντελεστής 145,4, ο οποίος ίσχυε μέχρι τότε στις συντάξεις που καταβάλλονταν στην Ελβετία, μειώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) 2175/88 του Συμβουλίου, περί καθορισμού των συντελεστών που εφαρμόζονται σε τρίτα κράτη, ο οποίος προβλέπει στο άρθρο 3, ότι « ο διορθωτικός συντελεστής που εφαρμόζεται στη σύνταξη, της οποίας ο δικαιούχος καθορίζει την κατοικία του σε τρίτη χώρα είναι ίσος προς 100 » (ΕΕ L 191, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2175/88).

- 3 Μετά την έναρξη της ισχύος της νέας κανονιστικής ρυθμίσεως, η Επιτροπή έστειλε στον Pfloeschner, κατόπιν αιτήσεώς του, προσωρινό υπολογισμό των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, με υπηρεσιακό σημείωμα της 16ης Ιανουαρίου 1989. Ο Pfloeschner άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 1989 προσφυγή ζητώντας την ακύρωση της « απόφάσεως της Επιτροπής της 16ης Ιανουαρίου 1989 περί καθορισμού των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων (...) κατά το μέτρο που ο διορθωτικός συντελεστής που θα ισχύει στη σύνταξή του (...) αν κατοικήσει στην Ελβετία, ορίζεται σε 100 ». Το Πρωτοδικείο έκρινε την εν λόγω προσφυγή απαράδεκτη για τον λόγο, κυρίως, ότι από τη διατύπωση του προσβαλλομένου υπολογισμού φαινόταν ότι έγινε για λόγους πληροφοριακούς και ότι δεν αποτελούσε επομένως πράξη βλαπτική κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ (απόφαση της 3ης Απριλίου 1990, Τ-135/89, Pfloeschner κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. ΙΙ-153).

- 4 Στις 3 Μαΐου 1990 ο Pfloeschner υπέβαλε αίτηση ζητώντας « να επιτύχει απόφαση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, που να αφορά τον καθορισμό των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων και τις λεπτομέρειές τους για την ηλικία που αντιστοιχεί στο ανώτατο ύψος της συντάξεως », λαμβανομένου υπόψη, όπως διευκρίνιζε, του γεγονότος ότι « θα λάβει τη σύνταξή του στην Ελβετία, δηλαδή σε χώρα της οποίας έχει την ιθαγένεια και όπου προσελήφθη ».

- 5 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν απάντησε εντός της οριζόμενης τετράμηνης προθεσμίας, ο Pfloeschner υπέβαλε στις 25 Σεπτεμβρίου 1990 διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, κατά της σιωπηρής αποφάσεως που απέρριψε την αίτησή του.

- 6 Με έγγραφο του γενικού διευθυντή προσωπικού και διοικήσεως, η Επιτροπή απάντησε στην εν λόγω ένσταση, στις 30 Οκτωβρίου 1990, ότι ο προσωρινός υπολογισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του Pfloeschner θα του διαβιβαστεί το συντομότερο δυνατό. Επέστησε πάντως την προσοχή του « επί της πληροφοριακής και όχι αποφασιστικής φύσεως ενός τέτοιου υπολογισμού, εκτός εάν καταρτιστεί κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου περί συνταξιοδοτήσεώς του σε ορισμένη ημερομηνία ». Η Επιτροπή συμπέρανε ότι η ένσταση κατέστη άνευ αντικειμένου.

Με επιστολή που έστειλε στον Hay, γενικό διευθυντή προσωπικού και διοικήσεως, στις 16 Νοεμβρίου 1990, ο Pfloeschner αμφισβήτησε το ότι η ένστασή του κατέστη άνευ αντικειμένου. Υπογράμμισε ότι δεν είχε ακόμα λάβει απάντηση επί της αιτήσεώς

του της 3ης Μαΐου 1990, που αναφέρθηκε πιο πάνω και με την οποία ζητούσε από την Επιτροπή να λάβει έναντι αυτού απόφαση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ.

Ο προσωρινός υπολογισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που θα είχε από 1ης Ιανουαρίου 1991 διαβιβάστηκε στον Pfloeschner στις 18 Δεκεμβρίου 1990. Ο υπολογισμός αυτός καταρτίστηκε βάσει διορθωτικού συντελεστή ίσου προς 100 για τις συντάξεις που καταβάλλονται στην Ελβετία.

- 7 Υπό τις περιστάσεις αυτές ο Pfloeschner ζήτησε, με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Ιανουαρίου 1991, την ακύρωση της « αποφάσεως του Hay της 30ής Οκτωβρίου 1990, με την οποία του απέρριψε την ένστασή του περί καθορισμού του ποσού των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων στην ηλικία που αντιστοιχεί στο ανώτατο ύψος », και κατά συνέπεια την ακύρωση της « σιωπηρής αποφάσεως περί διατηρήσεως σε 100 του διορθωτικού συντελεστή που θα εφαρμοστεί στη σύνταξη του προσφεύγοντος όταν συνταξιοδοτηθεί στην Ελβετία ».
- 8 Χωρίς να καταθέσει υπόμνημα επί της ουσίας, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής ως προς όλα τα κεφάλαιά της. Ο προσφεύγων κατέθεσε παρατηρήσεις επιδιώκοντας την απόρριψη της ενστάσεως που προέβαλε η Επιτροπή. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού του Διαδικασίας, να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία επί του παραδεκτού χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Η προφορική διαδικασία επί της ενστάσεως απαραδέκτου διεξήχθη στις 16 Οκτωβρίου 1991 και ο Πρόεδρος κήρυξε τη λήξη της κατά το πέρας της συνεδριάσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

- 9 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:
  - να απορρίψει την παρούσα προσφυγή ως απαράδεκτη·
  - να αποφανθεί κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου που πρόβηλε η καθής ή τουλάχιστον να τη συνεξετάσει με την ουσία της υποθέσεως·
- κατά συνέπεια δε να διατάξει τη συζήτηση επί της ουσίας·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Επιχειρήματα των διαδίκων και νομική εκτίμηση

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 10 Η Επιτροπή προβάλλει το απαραδέκτο της προσφυγής καθόσον αφορά την ακύρωση, αφενός μεν, της φερομένης σιωπηρής αποφάσεως περί διατηρήσεως σε 100 του διορθωτικού συντελεστή που θα εφαρμοστεί στη σύνταξη του προσφεύγοντος αν κατοικήσει στην Ελβετία, αφετέρου δε, του εγγράφου της 30ής Οκτωβρίου 1990, με το οποίο απορρίφθηκε η ένστασή του.
- 11 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου που πρόβηλε σχετικά με το πρώτο κεφάλαιο της προσφυγής, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η σιωπηρή άρνησή της να δεχθεί την αίτηση που υπέβηλε ο προσφεύγων στις 3 Μαΐου 1990 δεν αποτελεί βλαπτική πράξη.
- 12 Η Επιτροπή υπενθυμίζει καταρχάς το νομικό πλαίσιο της παρούσας διαφοράς. Παρατηρεί ότι ένας υπάλληλος ακόμη εν ενεργεία δεν μπορεί να ζητήσει να εκδοθεί απόφαση εκκαθαρίσεως εκ των προτέρων των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων. Πράγματι, διευκρινίζει, τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα υφίστανται μόνον από της λήξεως της υπηρεσίας του ενδιαφερομένου και δεν μπορούν να εκκαθαριστούν παρά μόνον από την ημερομηνία αυτή. Αυτό προκύπτει από το άρθρο 40 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει ότι η αναλυτική κατάσταση της εκκαθαρίσεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων λόγω συμπληρώσεως συνταξίμου χρόνου κοινοποιείται συγχρόνως με την απόφαση χορηγήσεως της συντάξεως αυτής, καθώς και από το άρθρο 10 του ίδιου αυτού παραρτήματος, κατά το οποίο το δικαίωμα συντάξεως λόγω συμπληρώσεως συνταξίμου χρόνου αρχίζει να ισχύει από την πρώτη ημέρα του ημερο-

λογιακού μήνα που έπεται εκείνου κατά τη διάρκεια του οποίου ο υπάλληλος συνταξιοδοτήθηκε αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεώς του.

Κατά μείζονα λόγο, κατά την άποψη της Επιτροπής, ένας υπάλληλος ακόμη εν ενεργεία δεν μπορεί να ζητήσει να εκδοθεί απόφαση που να αφορά κατά τρόπο μεμονωμένο ενέργεια, στην προκειμένη περίπτωση τον καθορισμό του διορθωτικού συντελεστή, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των ενεργειών εκκαθάρισεως της συντάξεως.

- 13 Ενόψει αυτών των διατάξεων του ΚΥΚ, η Επιτροπή αρνείται την ερμηνεία που προτείνει ο προσφεύγων, κατά την οποία η έλλειψη απαντήσεως επί της αιτήσεώς του της 3ης Μαΐου 1990 αποτελεί απόφαση εκ των προτέρων περί διατηρήσεως σε 100 του διορθωτικού συντελεστή που θα εφαρμοστεί στη μέλλουσα σύνταξή του, αν του καταβάλλεται στην Ελβετία. Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι αυτή η έλλειψη απαντήσεως μπορεί μόνο να σημαίνει ότι δεν μπορεί να ληφθεί καμιά απόφαση για τον καθορισμό του διορθωτικού συντελεστή που θα εφαρμοστεί κατά την εκκαθάριση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος καθόσον διάστημα δεν έχει συνταξιοδοτηθεί.
- 14 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, κατά το μέτρο που δεν απέσχε από τη λήψη μέτρου που επιβάλλει ο ΚΥΚ, η σιωπηρή άρνησή της να εκδώσει απόφαση εκ των προτέρων περί καθορισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος δεν αποτελεί βλαπτική πράξη, που να μπορεί αυτή καθαυτή να αποτελέσει αντικείμενο ενστάσεως και προσφυγής (Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 1989, T-119/89, Teissonnière κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-7, σκέψη 17). Υποστηρίζει δε ότι ο προσφεύγων δεν επικαλείται κανένα ιδιαίτερο περιστατικό, που θα επέβαλε κατά παρέκκλιση την εκ των προτέρων εκκαθάριση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που δεν έχουν ακόμη αποκτηθεί και ειδικότερα τον εκ των προτέρων καθορισμό με εκτελεστή πράξη του διορθωτικού συντελεστή που θα αφορά μελλοντικά δικαιώματα.
- 15 Προς υποστήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου που πρόβαλε κατά του αιτήματος ακυρώσεως του εγγράφου του Hay, της 30ής Οκτωβρίου 1990, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι « στον προσφεύγοντα γνωστοποιήθηκε με υπηρεσιακό σημείωμα ότι θα δοθεί συνέχεια σε σύντομο χρονικό διάστημα στην αίτησή του περί καθορισμού των συνταξιο-

δοτικών του δικαιωμάτων, διευκρινίστηκε δε ότι ο υπολογισμός που θα του διαβιβαστεί θα διατηρήσει τον πληροφοριακό του χαρακτήρα εφόσον δεν συνταξιοδοτηθεί ο ενδιαφερόμενος». Και σε κάθε περίπτωση — η Επιτροπή θεωρεί — « μάταιο και χωρίς ενδιαφέρον » να ερευνηθεί αν το εν λόγω έγγραφο αποτελεί απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως της 25ης Σεπτεμβρίου 1990, κατά το μέτρο που η ένσταση αυτή στρεφόταν κατά πράξεως που δεν υφίστατο. Πράγματι, κατά το καθού η προσφυγή όργανο, η ένσταση αφορούσε τη φερομένη σιωπηρή απόφαση διατηρήσεως σε 100 του διορθωτικού συντελεστή που θα εφαρμοστεί στη σύνταξη του προσφεύγοντος αν κατοικήσει στην Ελβετία και όχι τη σιωπηρή απόφαση περί μη εκκαθάρισεως εκ των προτέρων της συντάξεώς του, η οποία και μόνο μπορεί να προέλθει από την έλλειψη απαντήσεως στην αίτηση της 3ης Μαΐου 1990, κατά συνέπεια δε να δώσει λαβή σε ένσταση και σε προσφυγή. Εξάλλου, το απαράδεκτο του αιτήματος περί ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως που προαναφέρθηκε συνεπάγεται το απαράδεκτο του αιτήματος ακυρώσεως του εγγράφου της 30ής Οκτωβρίου 1990.

16 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή. Παρατηρεί καταρχάς ότι ζήτησε ρητά και κατηγορηματικά από την Επιτροπή στις 3 Μαΐου 1990, κατ' εφαρμογή του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, να εκδώσει απόφαση επί του ύψους του διορθωτικού συντελεστή που θα εφαρμοστεί επί των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 2175/88 του Συμβουλίου, και λαμβανομένης υπόψη της προθέσεώς του να λαμβάνει τη σύνταξή του στην Ελβετία, χώρα της οποίας έχει την ιθαγένεια και όπου προσελήφθη.

17 Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η άρνηση της Επιτροπής — καταρχάς σιωπηρή λόγω της ελλείψεως απαντήσεως στην αίτησή του εκδόσεως αποφάσεως που στηριζόταν στο άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, κατόπιν δε ρητή μέσω του υπολογισμού των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων που του εστάλη στις 18 Δεκεμβρίου 1990 — να εφαρμόσει τον διορθωτικό συντελεστή κατά την εκκαθάριση των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, αποτελεί σαφή και ανεπιφύλακτη απόφαση της αρμόδιας αρχής, η οποία καθορίζει, ήδη από τώρα, το ύψος των συνταξιοδοτικών αυτών δικαιωμάτων και από την οποία προκύπτει ότι δεν θα τύχει διορθωτικού συντελεστή ανώτερου από 100. Μικρή σημασία έχει εν προκειμένω ότι το αποτέλεσμα αυτού του δικαιώματος θα ανασταλεί έως την ημέρα που θα λάβει πράγματι σύνταξη, αφού είναι από τώρα βέβαιο. Η βεβαιότητα αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι εγγίζει την ηλικία συνταξιοδοτήσεως και από την πολύ ισχυρή πιθανότητα ότι η αμφισβητούμενη με την ένσταση κανονιστική ρύθμιση δεν θα τροποποιηθεί εν τω μεταξύ. Επιπλέον, ο καθορισμός της ημερομηνίας της συνταξιοδοτήσεώς του δεν θα έχει καμιά επίπτωση επί του ποσού των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, που θα έχουν υπολογιστεί στο ανώτατο ύψος. Ο προσφεύγων υπογραμμίζει τέλος ότι ο τύπος με τον οποίο του διαβιβάστηκε η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει σημασία για τη φύση της ως βλαπτικής πράξεως.

- 18 Για να στηρίξει την άποψή του ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν είναι λογικό να ζητείται από έναν υπάλληλο να καθορίζει την ημερομηνία συνταξιοδοτήσεώς του ή την ημερομηνία αποχωρήσεώς του, για οποιονδήποτε λόγο και αν γίνει αυτή, πριν μπορέσει να γνωρίσει την υπηρεσιακή και οικονομική του κατάσταση κατά την ημερομηνία αυτή. Στηριζόμενος στην απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 1979, 17/78, *Deshormes κατά Επιτροπής* (Rec. 1979, σ. 189), προβάλλει ότι διαθέτει « έννομο συμφέρον, γεγεννημένο και ενεστώσ, επαρκώς εκκαθαρισμένο ώστε να καθορισθεί δικαστικώς, ήδη από τώρα, ένα αβέβαιο στοιχείο της καταστάσεώς του ». Προσθέτει σχετικά ότι πληροί ήδη τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να ζητήσει τη συνταξιοδότησή του και ότι « η ημερομηνία κατά την οποία θα θελήσει να συνταξιοδοτηθεί εξαρτάται ουσιωδώς από την προηγούμενη γνώση της εκκαθάρισεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που θα του χορηγηθούν ».
- 19 Ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι το έννομο συμφέρον του προς καθορισμό της νομικής του καταστάσεως παρίσταται ακόμη πιο προφανές δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση μεταβάλλει την αρχική του κατάσταση. Πράγματι, διευκρινίζει, σε έναν προηγούμενο υπολογισμό των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων που έγινε το 1988, πριν από την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 2175/88 με τον οποίο περιορίστηκε η εφαρμογή του συντελεστή στο ποσό των συντάξεων που καταβάλλονται σε τρίτη χώρα, είχε εφαρμοστεί ο διορθωτικός συντελεστής 145,4 στο ποσό της συντάξεως που θα του καταβαλόταν στην Ελβετία.
- 20 Όσον αφορά το έγγραφο της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 1990, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, παρά τον ηθελημένα διαφορούμενο χαρακτήρα του, το έγγραφο αυτό αποτελεί σαφώς απόρριψη της ενστάσεως που άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 1990 κατά της σιωπηρής αποφάσεως που ατέρριψε την αίτησή του.

Νομική εκτίμηση

- 21 Για να κριθεί το απαράδεκτο που προβάλλει η Επιτροπή, πρέπει να ερευνηθεί, όπως απαιτεί το άρθρο 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, αν οι προσβαλλόμενες πράξεις μπορούν να βλάψουν τον προσφεύγοντα κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2.
- 22 Κατά την τελευταία αυτή διάταξη, η έννοια της βλαπτικής πράξεως περιλαμβάνει συγχρόνως τις αποφάσεις και τις παραλείψεις λήψεως μέτρου που επιβάλλεται από τον ΚΥΚ. Η έλλειψη αποφάσεως μπορεί επομένως να βλάψει τον ενδιαφερόμενο, όταν το θεσμικό όργανο στο οποίο υπάγεται παρέλειψε να εκδώσει είτε ρητά προβλεπόμενη απόφαση από ειδική διάταξη του ΚΥΚ, είτε απόφαση που επιβάλλεται σιωπηρά από τον ΚΥΚ για να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα των υπαλλήλων.

- 23 Πρέπει επομένως να ερευνηθεί αν, τηρώντας σιωπή επί της αιτήσεως του προσφεύγοντος της 3ης Μαΐου 1990, με την οποία ζήτησε να πετύχει απόφαση σχετικά με τον διορθωτικό συντελεστή που θα εφαρμοζόταν στη σύνταξη που θα ελάμβανε λόγω συμπληρώσεως συνταξίμου χρόνου αν εγκατασταθεί στην Ελβετία, η Επιτροπή παρέλειψε να εκδώσει απόφαση την οποία είχε δικαίωμα να αξιώσει ο προσφεύγων δυνάμει του ΚΥΚ.
- 24 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει σχετικά ότι καμιά διάταξη του ΚΥΚ δεν επιβάλλει ρητώς στο όργανο στο οποίο υπάγεται ένας υπάλληλος να καθορίσει εκ των προτέρων, δηλαδή πριν συνταξιοδοτηθεί, λεπτομέρειες του υπολογισμού του ύψους των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων. Αντιθέτως, οι σχετικές διατάξεις του ΚΥΚ προβλέπουν ότι η εκκαθάριση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων ενός υπαλλήλου γίνεται κατά τον χρόνο της συνταξιοδοτήσεώς του. Πράγματι, κατά το γράμμα του άρθρου 40 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, περί συνταξιοδοτικού καθεστώτος, « η εκκαθάριση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων λόγω συμπληρώσεως συνταξίμου χρόνου (...) ανήκει στο όργανο, στο οποίο υπαγόταν ο υπάλληλος κατά τον χρόνο αποχωρήσεως από την υπηρεσία. Η ακριβής αναλυτική κατάσταση της εκκαθάρισεως αυτής συγχρόνως με την απόφαση συντάξεως κοινοποιείται στον υπάλληλο (...) ». Το άρθρο 10 του ίδιου παραρτήματος ορίζει ότι « το δικαίωμα συντάξεως λόγω συμπληρώσεως συνταξίμου χρόνου αρχίζει να ισχύει από την πρώτη ημέρα του ημερολογιακού μήνα που έπεται εκείνου κατά τη διάρκεια του οποίου ο υπάλληλος έτυχε αυτής της συντάξεως (...) ».
- 25 Ο προαναφερθείς κανόνας του ΚΥΚ, κατά τον οποίο τα όργανα μπορούν να προβούν στην εκκαθάριση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των υπαλλήλων μόνον όταν αποχωρήσουν από την υπηρεσία, υπαγορεύεται από τις απαιτήσεις που είναι χαρακτηριστικές για δικαίωμα που βρίσκεται υπό διαμόρφωση, του οποίου οι βάσεις υπολογισμού είναι καταρχήν ακαθόριστες και υπόκεινται σε μεταβολές καθόσον χρόνο δεν έχει συνταξιοδοτηθεί ο ενδιαφερόμενος. Επομένως, το σύνολο των στοιχείων υπολογισμού του ύψους των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων ενός υπαλλήλου δεν μπορεί, κατά γενικό κανόνα, να καθορισθεί πριν από την αποχώρησή του από την υπηρεσία.
- 26 Ο κανόνας όμως αυτός δεν δικαιολογείται όταν, κατ' εξαίρεση, ένα στοιχείο του υπολογισμού αυτού είναι ήδη από τώρα καθορισμένο κατά τρόπο αποφασιστικό. Στην περίπτωση αυτή, οι διατάξεις του ΚΥΚ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιβάλλουν σιωπηρά στο οικείο όργανο να εκδώσει αμέσως απόφαση. Έτσι, το Δικαι-

στήριο έχει κρίνει, με την προαναφερθείσα απόφασή του της 1ης Φεβρουαρίου 1979, 17/78, Deshormes κατά Επιτροπής, σκέψεις 10 έως 12, όσον αφορά πράξη υπολογισμού περιόδων εργασίας πριν από την πρόσληψη ενός υπαλλήλου για τον καθορισμό των συνταξίμων ετών. Πράγματι, από την απόφαση αυτή καταδεικνύεται ότι, όταν μια διοικητική απόφαση που θα εκτελεστεί αργότερα, ικανή να επηρεάσει αμέσως και ευθέως τη νομική κατάσταση ενός υπαλλήλου, μπορεί να εκδοθεί βάσει καθορισμένων και αμεταβλήτων στοιχείων, ο ενδιαφερόμενος έχει έννομο συμφέρον, γεγεννημένο και ενεστώς, να ζητήσει τον καθορισμό εκ των προτέρων ενός αβεβαίου στοιχείου της καταστάσεώς του (βλ. επίσης την προαναφερθείσα Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 1989, T-119/89, Teissonnière κατά Επιτροπής, σκέψη 19).

- 27 Όσον αφορά την παρούσα υπόθεση, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι ο εφαρμοστέος διορθωτικός συντελεστής εξαρτάται, αφενός μεν, από τον τόπο κατοικίας του ενδιαφερομένου μετά τη λήξη της υπηρεσίας του, αφετέρου δε, από τη νομοθεσία που θα ισχύει κατά τον χρόνο της εκκαθαρίσεως. Θα πρέπει σχετικά να σημειωθεί ότι η εκλογή του τόπου κατοικίας πρέπει να γίνει από τον ενδιαφερόμενο όταν ζητήσει τη συνταξιοδότησή του ή όταν συνταξιοδοτηθεί αυτεπαγγέλτως. Παρέπεται επομένως ότι ένας υπάλληλος ακόμη εν ενεργεία δεν μπορεί να δικαιολογήσει γεγεννημένο και ενεστώς συμφέρον για να επιτύχει απόφαση για τον διορθωτικό συντελεστή που θα εφαρμοστεί κατά τη μελλοντική του συνταξιοδότηση λόγω συμπληρώσεως συνταξίμου χρόνου. Πράγματι, λόγω της πιο πάνω προϋποθέσεως, η οποία συνδέεται με την εκλογή του τόπου κατοικίας και η οποία μπορεί να εξακριβωθεί μόνο κατά τη λήξη της υπηρεσίας του ενδιαφερομένου, ο καθορισμός του διορθωτικού συντελεστή δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο εκ των προτέρων αποφάσεως, η οποία να επηρεάζει αμέσως και ευθέως τη νομική κατάσταση του ενδιαφερομένου.
- 28 Για το σύνολο των πιο πάνω λόγων, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, παραλείποντας να απαντήσει στην αίτηση της 3ης Μαΐου 1990, η Επιτροπή δεν παρέλειψε να λάβει μέτρο που επιβάλλεται ρητά ή σιωπηρά από τον ΚΥΚ.
- 29 Παρέπεται ότι η σιωπηρή απορριπτική απόφαση η οποία προκύπτει, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, από την έλλειψη απαντήσεως της Επιτροπής στην αίτησή του της 3ης Μαΐου 1990, μετά την παρέλευση τετραμήνου προθεσμίας από της υποβολής της αιτήσεως αυτής, δεν μπορεί να βλάψει τον προσφεύγοντα. Επομένως, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 30 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικησαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο όμως 88 του ίδιου αυτού κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα δικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Vesterdorf

Saggio

Γεραρής

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Φεβρουαρίου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf